Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

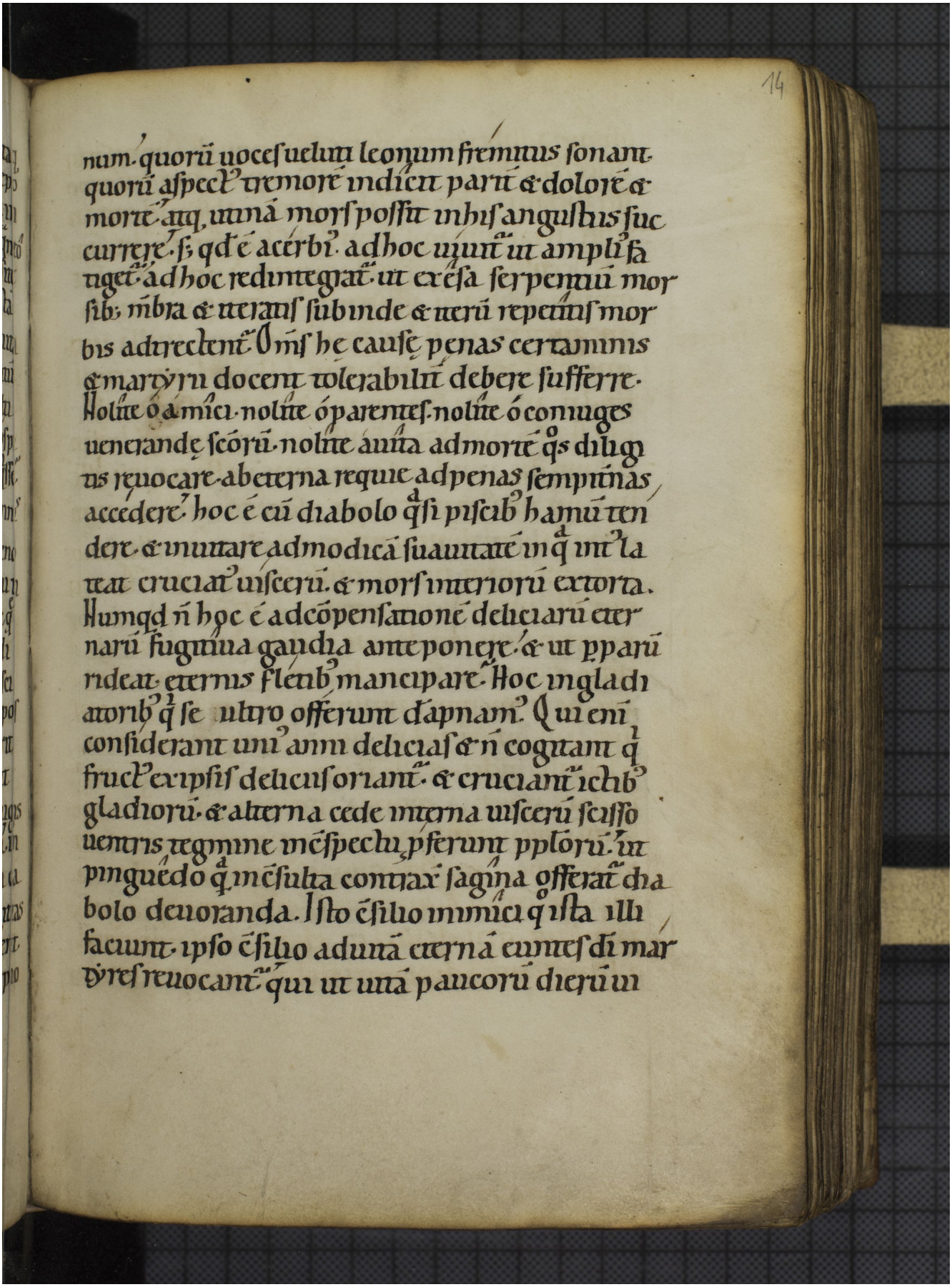

num. quorũ uoces uelut leonum fremitus sonant.
quorũ aspectũ tremore indicit partũ & dolore &
morte. atq, utinã mors possit inhis angustiis suc
currere. s; qd é acerbi. ad hoc ujuũt ut amplius fa
tiget. ad hoc redintegrat. ut ex esa serpentiũ mor
sib; mbra & uertant subinde & uerũ repetant mor
bis adtrectent. O ms he causę penas certaminis
& martyrũ docent tolerabiliũ debere sufferre.
Nolite ó amici. nolite ó parentes. nolite ó conuges
uenerandę scórũ. nolite anima ad morte qs diligi
tis reuocare. ab eterna requie ad penas sempitinas
accedere. hoc é cũ diabolo qsi piscib hamũ ten
dere. & inuitare ad modicã suauitate in q uit la
tat cruciat uisceru. & mors interiorũ exorta.
Nunqd ñ hoc é ad cõpensatione deliciarũ eter
narũ fugitiua gaudia anteponere. & ut pparũ
ridear. eternis flentib mancipare. Hoc in gladi
atorib q se ultro offerunt dapnam. Qui enim
considerant uni anni delicias & ñ cogitant q
fruct ex ipsis delicis oriant. & cruciant ichib
gladiorũ. & alterna cede interna uisceru scisso
uentris tegmine in espectu pferunt pplorũ. ut
pinguedo q in esuita contrax sagina offerat dia
bolo deuoranda. Isto é silio inimici q ista illi
facunt. ipso é silio ad uitã eternã euntes di mar
tyres reuocant. qui ut uitã paucorũ dierũ in